

underskrives af den, der har afholdt Forhøret, det af Organisationen udpegede Medlem samt eventuelt Postmesteren.

VII.

De foranstaaende Regler, dog bortset fra I. og VI., 1. Punktum, gælder ikke ved Undersøgelser i Anledning af bortblevne Forsendelser og andre Sager angaaende Besvigelser (herunder Kasseangel), men den, som under en saadan Sag er mistænkt, har Ret til at kræve Sagen behandlet ved Retten.

VIII.

Udfaldet af en administrativ Afgørelse i Stridigheder mellem over- og underordnede tilkendegives begge Parter. Postmestrene skal sørge for, at Skrivelser til Postkontorerne angaaende saadanne Sager af de paagældende paategnes «Læst».

IX.

Organisationernes Udgifter til Rejser af deres Medlemmer i Henhold til foranstaaende vil i Almindelighed kunne ventes godtgjorte efter Regning for hvert Finansaar.

Kommissionen er af den Opfattelse, at det i visse *rent tjenstlige Spørgsmaal* kan være rigtigt at have en administrativ Jurisdiktion. Særlig maa det fremhæves, at der kan være specielle Forhold til Stede, f. Eks. ved Statsbanerne, som kræver en særlig Sagkundskab og en særlig Erfaring ved Undersøgelsen og Behandlingen af de paagældende Sager. Auditørinstitutionen ved Statsbanerne maa derfor anses for at være praktisk og nyttig, og hvis Udviklingen indenfor andre Styrelsesgrene skulde føre til, at man ønskede en lignende Ordning andetsteds, bør Styrelsen være frit stillet i saa Henseende. Kommissionen har kun ønsket at fremsætte et Forslag, hvis Gennemførelse vil sikre Tjenestemændene mod, at den disciplinære Undersøgelse sker paa ubetyggende Maade, og i saa Henseende fastsættes i Paragraffen, at Tjenestemanden skal have Ret til

- 1) at lade føre Vidner,
- 2) at faa Bistand af en Tillidsmand,
- 3) at faa en Udskrift af den Protokol, som skal optages over det i Sagen passerede.

Disse Regler gælder dog ikke, dersom Tjenestemanden er mistænkt for Uærlighed, men han har i saa Tilfælde altid Ret til at kræve Sagen henvist til retslig Undersøgelse.

Man har endvidere fundet fornødent, at det ved Lov paalægges Tjenestemændene i vedkommende Styrelsesgren at lade sig afhøre ved saadanne tjenstlige Forhør, hvorhos der gives de paagældende Forhørsledere

Ret til at afkræve Tjenestemænd, der føres som Vidner, Erklæring paa Ære og Samvittighed.

Til § 18.

Det fastslaas i Overensstemmelse med den nu paa Praksis og Forholdets Natur hvilende Ordning, hvilke Straffe der af Styrelsen kan anvendes for tjenstlige Forseelser. Selvfølgelig berøres ikke herved Administrationens Ret til, uden at der er Tale om Straf, at afskedige en uduelig Tjenestemand eller til at anvende Tjenestemændene til Tjeneste paa de Steder, der passer med Tjenestens Tarv.

I Paragraffen er endvidere givet Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde Anvendelse af Straf kræver forudgaaende Forhør afholdt efter Reglerne i § 17.

Til § 19.

I Lov af 26. Marts 1870 § 12 bestemmes, at det skal have sit Forblivende ved den Afgørelse, som træffes af Finansministeren, eventuelt i Forbindelse med vedkommende Fagminister, angaaende Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger. Denne Lovregel har i Tidens Løb givet Anledning til megen Misfornøjelse fra Tjenestemændenes Side, og ogsaa indenfor Kommissionen har det stærkt været hævdet, at Regelen maa bortfalde. Det har været gjort gældende, at Hovedprincippet maa være, at Tjenestemanden i alle almindelige retslige Spørgsmaal staar under den for alle